

ΕΝΩΣΗ ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ (Ε.Α.Ν.Δ.Α.)

Σεμινάριο Προετοιμασίας Υποψηφίων Δικηγόρων

Α΄ Εξεταστική Περίοδος 2024

Ελένη Τσαγκαρλιώτη,

Δικηγόρος Αθηνών, L.L.M. Δημόσιο Δίκαιο

(email: etsagarlioti@gmail.com)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 1

Σύμφωνα με το Ν. 4009/11 (ΦΕΚ 195 Α/6-9-2011) «Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων» ορίζεται στα άρθρα 17-20 ότι η εκλογή/προαγωγή μελών ΔΕΠ γίνεται με ανοικτή διαδικασία, ύστερα από προκήρυξη της θέσης και ακολουθεί η συγκρότηση εκλεκτορικού σώματος, προκειμένου να ορισθεί η τριμελής εισηγητική επιτροπή. Η τριμελής εισηγητική επιτροπή οφείλει μέσα σε αποκλειστική προθεσμία σαράντα (40) ημερών από τη συγκρότησή της να καταθέσει εισηγητική έκθεση στην οποία οφείλει μεταξύ άλλων να αναλύσει και να αξιολογήσει το έργο και την προσωπικότητα κάθε υποψηφίου, εκφέροντας κρίση για την προσφορά του στην πρόοδο της επιστήμης. Κατόπιν τούτου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της εισηγητικής έκθεσης, συγκαλείται, ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος, το Εκλεκτορικό Σώμα για τη διενέργεια της εκλογής/προαγωγής συντάσσοντας πρακτικό επιλογής του υποψηφίου που έλαβε τις περισσότερες θετικές ψήφους και ολοκληρώνεται η διαδικασία με την πράξη εκλογής/προαγωγής του Πρύτανη.

Εξάλλου, στο άρθρο 25 παρ. 9 Ν.3549/2007 ορίζεται ότι «Κατά της πράξης του Πρύτανη μπορεί να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον, εντός εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση της πράξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ή από την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής, για τον έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης.».

Με την υπ' αριθμ. 191/01.01.2024 (ΦΕΚ Γ' 35) απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, προκηρύχθηκε μία (1) θέση ΔΕΠ στη βαθμίδα του καθηγητή με γνωστικό αντικείμενο "Γενική Χειρουργική". Οι Α και Β υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση αυτή και το οικείο εκλεκτορικό σώμα συνήλθε την 01.02.2024,

σε κοινή συνεδρίαση με τη Γ.Σ. για την κρίση των υποψηφίων. Η τριμελής εισηγητική επιτροπή κατέθεσε το εισηγητικό της σημείωμα στις 15.02.2024 με πρόταση για την εκλογή του Β στην προκηρυχθείσα θέση. Κατά τη συνεδρίαση της 01.03.2024 που ακολούθησε, επί συνόλου είκοσι οκτώ (28) ψηφισάντων μελών του εκλεκτορικού σώματος, 20 εξ αυτών ψήφισαν υπέρ της εκλογής του Β (υπ' αριθμ. 897/01.03.2024 πρακτικό), ο οποίος κατόπιν αυτού εξελέγη και διορίστηκε στην προκηρυχθείσα θέση με την υπ' αριθμ. 4653/01.04.2024 πράξη του πρύτανη του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ερωτάται:

(1) Ο Α ασκεί αίτηση ακύρωσης στις 20/01/2024 κατά της υπ' αριθμ. 191/01.01.2024 (ΦΕΚ Γ' 35) απόφασης της Γενικής Συνέλευσης της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και η συζήτησή της προσδιορίζεται στις 16.04.2024. Ποια θα είναι τελικώς η προσβαλλόμενη πράξη; Επηρεάζει τούτο την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου;

Η προσβαλλόμενη απόφαση της Γ.Σ. έχει κανονιστικό χαρακτήρα (απρόσωπη και αφηρημένη ρύθμιση) και ως εκ τούτου, η εκδίκασή της εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά το άρθρο 95 παρ. 1 α' Σ. Δεδομένου, όμως, ότι εν εκκρεμοδικία η σύνθετη διοικητική ενέργεια της εκλογής μέλους ΔΕΠ ολοκληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 4653/01.04.2024 πράξη του Πρύτανη, η προκήρυξη έχει εξαντλήσει το ρυθμιστικό της περιεχόμενο και απαραδέκτως, πλέον προσβάλλεται αυτοτελώς. Ως συμπροσβαλλόμενη και μόνη τελικώς προσβαλλόμενη πρέπει να θεωρηθεί η ως άνω διαπιστωτική πράξη του Πρύτανη του Ε.Κ.Π.Α. Εφόσον δε αντικείμενο της κρινόμενης αιτήσεως αποτελεί ζήτημα που ανάγεται στην εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση καθηγητή της ανώτατης εκπαίδευσης, η εκδίκαση της υπόθεσης ανήκει στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου, δεδομένου ότι ο νομοθέτης επιφύλαξε υπέρ της αρμοδιότητας του Συμβουλίου της Επικρατείας μόνο τις αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν στον

διορισμό και στην παύση των καθηγητών πρώτης βαθμίδας της ανώτατης εκπαίδευσης (1 παρ. 1 α' και παρ. 2 β' Ν.702/77). Με αυτά τα δεδομένα, αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της κρινόμενης διαφοράς είναι το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει η αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη, στο οποίο πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση κατά τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 702/1977, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 34 του ν. 1968/1991.

(2) Έστω ότι ο Α ασκεί στις 13/04/2024 την προσφυγή του άρθρου 25 παρ. 9 Ν. 3549/2007 κατά της υπ' αριθμ. 4653/01.04.2024 πράξης του Πρύτανη (δημοσιευθείσας αυθημερόν στο ΦΕΚ) ενώπιον του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Στις δε 20/04/2024 εξεδόθη η υπ' αριθμ. 876/20.04.2024 απορριπτική απάντηση του Υπουργού, κοινοποιηθείσα αυθημερόν στον Α. Κατά ποιας/-ων πράξης/-ων μπορεί να στραφεί ο Α, ενώπιον ποίου Δικαστηρίου και εντός ποιας προθεσμίας;

Με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 9 Ν. 3549/2007 κατοχυρώνεται η άσκηση ειδικής προσφυγής, εφόσον ορίζονται σωρευτικά το όργανο ενώπιον του οποίου αυτή ασκείται (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων), η προθεσμία άσκησης της προσφυγής (60 ημέρες από τη δημοσίευση της πράξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ή από την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής) και η διενέργεια ελέγχου νομιμότητας επί της υποκείμενης σε αυτής πράξης, το δε όργανο που επιλαμβάνεται της ειδικής προσφυγής έχει δεσμία αρμοδιότητα απάντησης -εφόσον δεν ορίζεται άλλως στην ειδικότερη διάταξη- εντός 30 ημερών (25 παρ. 2 ΚΔΔιαδ). Περαιτέρω, η απάντηση στην ειδική προσφυγή είτε είναι ρητή είτε σιωπηρά έχει πάντα εκτελεστό χαρακτήρα και ποτέ δεν απορροφά την αρχική πράξη που προσεβλήθη, καθώς η άσκησή της ειδικής προσφυγής συνεπάγεται μόνο έλεγχο νομιμότητας. Εξάλλου, η

εμπρόθεσμη άσκηση ειδικής προσφυγής διακόπτει την προθεσμία άσκησης του οικείου ενδίκου βοηθήματος κατά της υποκείμενης στην προσφυγή πράξης για όσο διαρκεί η προθεσμία που παρέχεται στο ειδικό όργανο να αποφανθεί επί της προσφυγής.

Εν προκειμένω, εφόσον ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων εξέδωσε εντός των 30 ημερών ρητή απορριπτική απάντηση, τούτη είναι εκτελεστή, δεν απορροφά την υποκείμενη σε ειδική προσφυγή πράξη του Πρύτανη και οι δύο πράξεις είναι αυτοτελώς προσβαλλόμενες με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (1 παρ. 1 α' Ν.702/77).

Αναφορικά με την προθεσμία προσβολής της ρητή απορριπτική απάντησης του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία κοινοποιήθηκε στον Α στις 20/04/2024, η προθεσμία προσβολής της είναι εξηκονθήμερη, εκκινά από την επομένη της κοινοποιήσεως στον Α, ήτοι στις 21/04/2024 και λήγει στις 19/06/2024 (46 παρ. 1 και 70 παρ. 1 π.δ. 18/1989).

Αναφορικά με την προθεσμία προσβολής της υπ' αριθμ. 4653/01.04.2024 πράξης του Πρύτανη, η προθεσμία προσβολής της κινείται εκ νέου από την επομένη της κοινοποίησης της ρητής απορριπτικής απάντησης (εφόσον τούτη έλαβε χώρα εντός της προθεσμίας που όφειλε να απαντήσει το ειδικό όργανο). Εφόσον η ρητή απορριπτική απάντηση του Υπουργού κοινοποιήθηκε στις 20/04/2024, από τις 21/04/2024 εκκινά η προθεσμία προσβολής της πράξεως του Πρύτανη και λήγει στις 19/06/2024 (46 παρ. 1 και 2 και 70 παρ. 1 π.δ. 18/1989).

(3) Η συζήτηση της υπόθεσης προσδιορίζεται στις 25/09/2024. Ο Β επιθυμεί να παρέμβει στην σχετική δίκη. Με ποιον τρόπο μπορεί να το πράξει και έως πότε;

Ο Β έχει τη δυνατότητα να ασκήσει παρέμβαση υπέρ του κύρους των προσβαλλόμενων πράξεων με κατάθεση και κοινοποίηση σχετικού δικογράφου έξι τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση σε όλους τους διαδίκους (Άρθρο 49 παρ. 1 και 2 ΠΔ 18/1989), ήτοι έως τις 18/09/2024.

(4) Έστω ότι η συζήτηση της υπόθεσης έλαβε χώρα κατόπιν 8 αναβολών στις 05/02/2026 και η απόφαση εξεδόθη στις 19/05/2027. Τι θα συμβουλευάτε τον Α να πράξει για αυτήν την καθυστέρηση;

Ο Α δύναται να ζητήσει την υπέρ αυτού επιδίκαση δίκαιης ικανοποίησης, καθόσον η δίκη διήρκεσε πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα (Άρθρο 53 παρ. 1 Ν. 4055/2012). Η σχετική αίτηση θα κατατεθεί ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου εντός εξαμήνης προθεσμίας, που άρχεται από τη δημοσίευση (και όχι τη γνώση) της αποφάσεως, και η υπόθεση θα ανατεθεί στον αρμόδιο Πρόεδρο Εφετών (άρθρα 54-55 Ν. 4055/2012).

(5) Εξεδόθη η υπ' αριθμ. 3548/2027 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Ο Α υπέβαλε αίτηση στον Πρότανη περί ανακλήσεως της πράξεως διορισμού του Β. Δεδομένου ότι ο Πρότανης δεν απάντησε, ο Α θεωρεί ότι στοιχειοθετείται παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας προσβλητέα με αίτηση ακυρώσεως. Τι θα τον συμβουλευάτε να πράξει;

Η τυχόν άρνηση της Διοίκησης να προβεί στις σχετικές ενέργειες, συμμορφούμενη προς ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, συνεπάγεται την εφαρμογή της διαδικασίας και τη λήψη μέτρων και κυρώσεων που προβλέπονται σε συγκεκριμένες διατάξεις. Η άρνηση ωστόσο αυτή της Διοίκησης αυτοτελώς επισκοπούμενη δεν συνιστά *stricto sensu* παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας και δεν υπόκειται παραδεκτά σε αίτηση ακυρώσεως, η άσκηση της οποίας δεν θα ευδοκιμήσει.

Αναφύεται εν δυνάμει σχετική ποινική, αποζημιωτική και πειθαρχική ευθύνη (Άρθρο 95 παρ. 5 Σ, Άρθρο 259 ΠΚ, Άρθρο 105 ΕισΝΑΚ, Άρθρο 50 παρ. 4 ΠΔ 18/1989, Άρθρο 5 Ν 3068/2002).

Ο Α δύναται να απευθυνθεί στο αρμόδιο Τριμελές Συμβούλιο Συμμορφώσεως του Διοικητικού Εφετείου (Άρθρο 2 παρ. 1 στ. β Ν 3068/2002, Άρθρο 2 παρ. 1 ΠΔ 61/2004).

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

Ο αναγκαστικός νόμος 1856/1951 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» ορίζει στο μεν άρθρο 14 παρ. 5 ότι: «Ο εργοδότης υποχρεούται όπως επικολλά τα αναλογούντα ένσημα επί των ασφαλιστικών βιβλιαρίων των ησφαλισμένων ...», στο δε άρθρο 26 παρ. 3 ότι: «Εάν ο εργοδότης αδυνατή ή αρνήται να επικολληθή τα ελλείποντα ένσημα ο επί του ελέγχου υπάλληλος συντάσσει πράξιν επιβολής εισφορών, καλεί δε τούτον δια της αυτής πράξεως, όπως καταβάλη εις το Ίδρυμα εντός προθεσμίας τριών ημερών την αξίαν των ενσήμων μετά του προσθέτου τέλους. ...». Περαιτέρω, στον υπ' αριθμ. 55575/Ι.479 της 18 Νοεμ./7 Δεκ. 1965 (ΦΕΚ Β' 816) Κανονισμός Ασφαλίσεως του ΙΚΑ ορίζεται μεταξύ άλλων στο άρθρο 120 ότι σε περίπτωση αμφισβήτησης του περιεχομένου της πράξης επιβολής εισφορών, υποβάλλεται ένσταση στην Τοπική Διοικητική Επιτροπή (ΤΔΕ) του Υποκαταστήματος του τόπου απασχόλησης μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την κοινοποίηση της αποφάσεως του Διευθυντή του Υποκαταστήματος και κατά την οποία θα εξεταστεί τόσο η νομιμότητα της πράξης όσο και η ουσία της υπόθεσης.

Σε βάρος του Α ως εκπροσώπου της ανώνυμης εταιρείας «ΣΑΛΑΜΙΝΑ Α.Ε.» εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 21083/21.5.2018 πράξη επιβολής εισφορών του Διευθυντή του Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. Σαλαμίνας, με την οποία επιβλήθηκαν εισφορές ύψους 6.000 ευρώ για την ασφαλιστική τακτοποίηση εργαζομένων στην επιχείρηση αυτή κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2015 έως 1.1.2017. Στο σώμα της καταλογιστικής αυτής πράξεως βεβαιώνεται η επίδοσή της στις 30.5.2018 από τον υπάλληλο του Ι.Κ.Α. που διενήργησε τον έλεγχο στην υπάλληλο της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας Μ. Ψ., προς την οποία ο Α είχε δώσει ως εκπρόσωπος της εταιρείας γραπτή εξουσιοδότηση να παραλαμβάνει κάθε σχετικό με την εταιρεία έγγραφο του Ι.Κ.Α. Σαλαμίνας.

Ερωτάται:

(1) Ο Α ασκεί ένδικο βοήθημα κατά της ως άνω πράξεως επιβολής εισφορών στις 31/07/2018. Προσδιορίστε το ορθό ένδικο βοήθημα και το αρμόδιο δικαστήριο. Τι θα συμβουλευάτε τον Α σε περίπτωση που ασκούσε το κρινόμενο ένδικο βοήθημα ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων;

Δημιουργείται διαφορά ουσίας και συγκεκριμένα, διαφορά σχετικά με την υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και άλλων επιβαρύνσεων κατά το άρθρο 7 παρ. 1 περ. α' Ν. 702/77. Αρμόδιο είναι το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά (6 παρ. 2 περ. γ' και 7 παρ. 1 ΚΔΔ), διότι πρόκειται για χρηματική διαφορά με αντικείμενο που δεν υπερβαίνει τις 60.000 Ευρώ και το ορθό ένδικο βοήθημα είναι αυτό της προσφυγής.

Εξάλλου, σε περίπτωση έλλειψης δικαιοδοσίας τυγχάνει επιτρεπτή η άσκηση του ενδίκου βοηθήματος σε προθεσμία 2 μηνών από την επίδοση της τελεσίδικης απορριπτικής αποφάσεως στο προσήκον δικαστήριο, οπότε και λογίζεται (ιδίως ως προς το ζήτημα της παραγραφής) ότι αυτό ασκήθηκε κατά το χρόνο ασκήσεως αυτού που απορρίφθηκε (41 Ν. 3659/2008). Μπορεί, επομένως, ο Α να ασκήσει την προσφυγή του προσηκόντως ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά εντός προθεσμίας 2 μηνών από την επίδοση της τελεσίδικης απορριπτικής απόφασης του πολιτικού δικαστηρίου.

(2) Το ΙΚΑ με τις απόψεις του ισχυρίζεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη, διότι δεν προηγήθηκε η άσκηση της ενστάσεως ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής. Τι θα μπορούσε να προβάλλει ο Α για να άρει το απαράδεκτο;

Στο άρθρο 120 του Κανονισμού Ασφάλισης του ΙΚΑ προβλέπεται η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής, εφόσον ορίζεται το όργανο ενώπιον του οποίου ασκείται (Τοπική Διοικητική Επιτροπή Υποκαταστήματος ΙΚΑ), η προθεσμία άσκησης αυτής (30 ημέρες) και η διενέργεια ελέγχων νομιμότητας και ουσίας.

Κατά το 63 παρ. 3 ΚΔΔ, η προηγούμενη άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού του οικείου ενδίκου βοηθήματος. Τούτο σημαίνει ότι αν προβλέπεται η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατά πράξης και η άσκησή της δεν προηγηθεί του ενδίκου βοηθήματος, τότε το ένδικο βοήθημα απορρίπτεται ως απαράδεκτο.

Ωστόσο, αυτή η προϋπόθεση παραδεκτού συντρέχει μόνο αν η Διοίκηση έχει τηρήσει την υποχρέωση ενημέρωσης προς τον αποδέκτη διοικούμενο αναφορικά με τα εξής στοιχεία:

(α) ότι κατά της πράξης προβλέπεται ενδικοφανής προσφυγή

(β) το όργανο ενώπιον του οποίου αυτή ασκείται

(γ) η προθεσμία άσκησης αυτής

(δ) οι συνέπειες μη άσκησής της.

Εν προκειμένω, ναι μεν ο Α όφειλε να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή κατά της πράξεως επιβολής εισφορών με συνέπεια το απαράδεκτο του κυρίου ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής, τούτο όμως το απαράδεκτο αίρεται αν ο Α προβάλλει ότι η Διοίκηση δεν τον ενημέρωσε ως όφειλε για την υποχρέωση άσκησης προηγούμενης ενδικοφανούς προσφυγής.

(3) Αν ο Α ασκούσε στις 03/06/2018 ένσταση και κατόπιν στις 20/09/2018 προσφυγή ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, ποια/ποιες θα είναι η/οι προσβαλλόμενη/-ες πράξη/-εις; Αλλάζει η απάντησή σας αν μετά την άσκηση της προσφυγής και εν εκκρεμοδικία εκδοθεί η υπ' αριθμ. 800/2019 απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής με την οποία απορρίπτεται η ένσταση του Α;

Το ενδικοφανές όργανο έχει δεσμία αρμοδιότητα απάντησης εντός της προθεσμίας που τυχόν ορίζει η ειδική διάταξη νόμου ή αν τούτη δεν ορίζεται ειδικώς μέσα σε 3 μήνες (25 παρ. 2 ΚΔΔιαδ, 63 παρ. 4 ΚΔΔ). Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία απάντησης, στοιχειοθετείται σιωπηρά απόρριψη.

Εξάλλου, η απάντηση στην ενδικοφανή προσφυγή – είτε είναι ρητή είτε σιωπηρά- έχει πάντα εκτελεστό χαρακτήρα και πάντα απορροφά την αρχική πράξη που προσεβλήθη με την ενδικοφανή, καθώς εμφλοχωρεί έλεγχο ουσίας.

Εν προκειμένω, με την άπρακτη πάροδο του τριμήνου εντός του οποίου όφειλε να απαντήσει το ενδικοφανές όργανο τεκμαίρεται σιωπηρά απόρριψη της έντασης, η οποία έχει εκτελεστό χαρακτήρα και απορροφά την αρχική πράξη (πράξη επιβολής εισφορών) και συνεπώς, μόνη παραδεκτά προσβαλλόμενη είναι η σιωπηρά άρνηση.

Τυχόν μεταγενέστερη ρητή εκπρόθεσμη απάντηση επί της ενστάσεως θεωρείται συμπροσβαλλόμενη και μόνη τελικώς προσβαλλόμενη, ενώ σε κάθε περίπτωση μπορεί να προσβληθεί και αυτοτελώς (63 παρ. 6 ΚΔΔ).

(4) Λόγω της εκδόσεως της υπ' αριθμ. 800/2019 ρητής απορριπτικής της ενστάσεως απόφασης της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής ο Α επιθυμεί να προβάλλει νέους λόγους ακυρώσεως κατ' αυτής. Τι θα τον συμβουλευάτε να πράξει και έως πότε;

Ο Α πρέπει να έχει καταθέσει στη γραμματεία του δικαστηρίου και να έχει κοινοποιήσει στον αντίδικο τους πρόσθετους λόγους 15 τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση (Άρθρο 131 παρ. 1 εδ. 2 ΚΔΔ). Με το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων δύναται να προβληθούν το πρώτον νέοι νομικοί ή πραγματικοί ισχυρισμοί.

(5) Το ένδικο βοήθημα του Α απορρίφθηκε. Μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απορριπτικής αποφάσεως;

Σε έφεση υπόκεινται οι οριστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό (άρθρο 92 παρ. 1 ΚΔΔ). Κατ' εξαίρεση, δεν υπόκεινται παραδεκτά σε έφεση αποφάσεις επί χρηματικών διαφορών που το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει τις 5.000 Ευρώ (άρθρο 92 παρ. 2 ΚΔΔ).

Εν προκειμένω, το χρηματικό αντικείμενο της διαφοράς (6.000 Ευρώ) υπερβαίνει το γενικό χρηματικό όριο των 5.000 Ευρώ και άρα, ο Α μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της πρωτόδικης αποφάσεως.

Υπενθυμίζουμε ότι: Στις ακυρωτικές διαφορές για την άσκηση εφέσεως ενώπιον του ΣτΕ κατά των αποφάσεων των Διοικητικών Εφετειών πρέπει για τον παραδεκτό τους χαρακτήρα πρώτα να διαγνώσουμε ότι η διαφορά είναι εκκλητή (άρθρα 5 και 5Α Ν. 702/1977, 58 π.δ. 18/1989) και δεύτερον, ότι προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς περιεχόμενους στο δικόγραφο ότι για τα νομικά ζητήματα που προβάλλονται δεν υπάρχει νομολογία του ΣτΕ ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς τη νομολογία του ΣτΕ ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

Επίσης, υπενθυμίζουμε ότι: Για το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του ΣτΕ πρέπει το ποσό της διαφοράς να είναι άνω των 40.000 Ευρώ, εφόσον η διαφορά έχει χρηματικό αντικείμενο, και δεύτερον, να προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς περιεχόμενους στο δικόγραφο ότι για τα νομικά ζητήματα που προβάλλονται δεν υπάρχει νομολογία του ΣτΕ ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς τη νομολογία του ΣτΕ ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου (άρθρο 53 π.δ. 18/1989).

(6) Έστω ότι ο Α δεν προσέβαλε με προσφυγή την ως άνω πράξη επιβολής εισφορών και εξεδόθη από την Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά ταμειακή βεβαίωση για το εν λόγω χρέος. Τι είδους διαφορά δημιουργείται, ενώπιον ποίου δικαστηρίου και με ποιο ένδικο βοήθημα εισάγεται η εν λόγω διαφορά;

Η ταμειακή βεβαίωση συνιστά την πράξη έναρξης της διοικητικής εκτέλεσης και προσβάλλεται παραδεκτά με το ένδικο βοήθημα της ανακοπής (Άρθρο 217 παρ. 1 στοιχ. α΄ ΚΔΔ).

Οι ανακοπές δικάζονται σε πρώτο βαθμό ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου -ανεξαρτήτως ποσού-, ενώ κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο όπου εδρεύει η αρχή που εξέδωσε την ταμειακή βεβαίωση (άρθρο 218 ΚΔΔ). Εν προκειμένω, αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπον είναι το Μονομελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά.

(7) Στην ασκηθείσα ανακοπή κατά της ταμειακής βεβαίωσης μπορεί ο Α να προβάλλει λόγους που πλήττουν ευθέως την ως άνω πράξη επιβολής εισφορών; Μπορεί να προβάλλει τυχόν λόγους εξόφλησης αυτής;

Η πράξη επιβολής εισφορών θα μπορούσε να προσβληθεί αρχικά με προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου (Άρθρο 7 παρ. 1 α' Ν 702/1977). Στην περίπτωση τώρα της ανακοπής αποκλειστικά κατά της ταμειακής βεβαίωσης, επιτρέπεται ο παρεμπύπτον έλεγχος, κατά το νόμο και τα πράγματα (ήτοι κατά την ορθότερη άποψη κατά πλήρη έλεγχο ουσίας), του τίτλου βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχο του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο (Άρθρο 224 παρ. 4 ΚΔΔ).

Εφόσον επομένως κατά της αρχικής πράξεως προβλέπονταν άσκηση προσφυγής, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε καθολικό έλεγχο αυτού, δεν μπορεί στο στάδιο αυτό ο Α να βάλλει πρωτογενώς και κατά του νομίμου τίτλου.

Ωστόσο, ισχυρισμοί που αφορούν στην απόσβεση της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση μπορούν να προβάλλονται κατά την δίκη της ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης και πρέπει να αποδεικνύονται αμέσως (Άρθρο 224 παρ. 5 ΚΔΔ). Έχει επομένως ο Α τη δυνατότητα να αποδείξει εν προκειμένω την εξόφληση του χρέους και να επιτύχει την ακύρωση της εις βάρος του ταμειακής βεβαίωσης.

(8) Εάν μαζί με την ταμειακή βεβαίωση είχε κοινοποιηθεί στον Α και η πράξη επιβολής εισφορών, μπορεί να τα προσβάλλει και τα δύο παραδεκτώς με το ίδιο δικόγραφο;

Η πράξη επιβολής εισφορών προσβάλλεται, ως εξετέθη ανωτέρω, με προσφυγή. Η ανακοπή κατά της πράξεως ταμειακής βεβαίωσης δύναται να σωρευθεί παραδεκτά με την προσφυγή κατά της πράξεως που συνιστά το νόμιμο τίτλο, δυνάμει του οποίου έλαβε χώρα η επιγενόμενη βεβαίωση (άρθρο 227 παρ. 3 ΚΔΔ).

Κ Α Λ Η Ε Π Ι Τ Υ Χ Ι Α ! ! !